

A Fővárosi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2017. február hó 16. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

**í t é l e t e t :**

A testi sértés büntette és más bűncselekmények miatt a vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2016. szeptember hó 16. napján kihirdetett 27.Bf.7764/2016/13. számú ítéletének a fellebbezéssel érintett II. r. vádlottra vonatkozó részét akként változtatja meg, hogy szabadságvesztés büntetés tartamát 1 (egy) év 6 (hat) hónapra enyhíti.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletének jelzett részét helybenhagyja.

A harmadfokú eljárásban felmerült 5000 (Ötezer) Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

**I n d o k o l á s :**

Az ügyben a Debreceni Ítéltábla az Országos Bírósági Hivatal Elnökének 369/2016. (VI. 27.) számú határozata alapján kirendelés folytán járt el.

Megismételt eljárásban a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 2016. február 2. napján kihirdetett 10.B.723/2014/34. számú ítéletével II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. garázdaság vétségében (Btk. 339. § (1) bekezdés) és 1 rb. lopás vétségében (Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc.) pontja), ezért őt halmazati büntetésül mint különös visszaesőt 2 év 6 hónap szabadságvesztésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg azzal, hogy a vádlott nem bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról. Megszüntette a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 8.B.1220/2011/12. számú ítéletével kiszabott büntetés végrehajtása során alkalmazott feltételes szabadságot. Döntött az eljárás során lefoglalt kerékpár lefoglalásának megszüntetéséről és a II. r. vádlott részére történő kiadásról, valamint a kés és a vérgyanús szennyeződés lefoglalásának megszüntetéséről és annak megsemmisítéséről. Az eljárás során felmerült bűnügyi költségből a II. r. vádlottat 19 930 Ft megfizetésére kötelezte, illetőleg határozott annak a bűnügyi költségnek az összegéről is, amely az állam terhén marad.

Az elsőfokú ítélet ellen a II. r. vádlott a cél megjelölése nélkül jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a fellebbezéssel megtámadott elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 361. § (1) bekezdése szerint kitűzött nyilvános ülés keretei között felülbírált.

A felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával folytatta le a büntetőeljárást, melynek során a bizonyítékokat valamennyi tényállással kapcsolatban a lehetséges körben feltárta és megjelölte, a bizonyítékokat okszerűen mérlegelte.

A tényállás megalapozottságának vizsgálata során a másodfokú bíróság kizárólag a 4. tényállás tekintetében észlelt téves következtetésből eredő megalapozatlanságot, ugyanis a rendelkezésre álló bizonyítékok a cselekmény rendszeres haszonszerzési célzathoz történő elkövetését nem alapozzák meg.

A másodfokú bíróság a 4. tényállásnál a „rendszeres haszonszerzési célból” elkövetésre utalást mellőzte. A törvényszék álláspontja szerint a tényállás teljessé és a Be. 352. § (2) bekezdése alapján a felülbírálat során ezáltal vált irányadóvá.

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2016. szeptember 16. napján meghozott 27.Bf.7764/2016/13. számú ítéletével II. r. vádlott tekintetében akként változtatta meg az elsőfokú bíróság ítéletét, hogy II. r. vádlottat az ellene lopás vétsége (Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b), c) pont) miatt emelt vád alól felmentette. A II. r. vádlottal szemben tulajdon elleni szabálysértés (2012. évi II. törvény 167. § (1) bekezdés a) pontja) miatt indult büntetőeljárást megszüntette.

A szabadságvesztés tartamát 2 évre enyhítette.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből II. r. vádlott 10 250 Ft bűnügyi költséget köteles az államnak megfizetni.

A másodfokú eljárásban felmerült 12 230 Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ügyész II. r. vádlott vonatkozásában tudomásul vette az ítéletet, a II. r. vádlott a cél megjelölése nélkül jelentett be fellebbezést.

A fellebbviteli főügyészség indítványozta, hogy a Be. 397. §-a alapján az ítélőtábla II. r. vádlott vonatkozásában a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 27.Bf.7764/2016/13. sz. ítéletét hagyja helyben.

Az elsőfokú bíróság ítélete I. r. vádlott tekintetében - a másodfokú ítéletben írt változtatásokkal - 2016. szeptember 16. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

II. r. vádlott bűnösségét érintő eltérő ítéleti rendelkezés miatt a törvényszék alappal biztosított fellebbezési jogot, a Be. 386. § (1) bekezdés c) pontja értelmében a harmadfokú eljárás lefolytatásának helye van.

Az ítélőtábla a bejelentett fellebbezést részben alaposnak találta.

A Be. 387. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást teljes egészében, az eljárási szabályok első- és másodfokú eljárásbeli megtartására és a másodfokú ítélet megalapozottságára is kiterjedően az ítélőtábla felülbírálta.

Az eljárási szabályok megtartását megvizsgálta és megállapította, hogy a büntetőeljárási törvény irányadó rendelkezései tükrében az első- és másodfokú bíróság eljárásában olyan eljárási szabálysértés nem történt, amely a fellebbezéssel támadott másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolta volna.

Az ügyet az anyagi jogi kérdések szempontjából is értékelve a másodfokú ítéletben rögzített tényállásból kellett kiindulni (Be. 388. § (1) bekezdés és 399. § (5) bekezdés). E körben a másodfokú ítélet megalapozottságának vizsgálatakor az ítélőtábla a Be. 351. §-ának (2) bekezdésében felsorolt hibákat és hiányosságokat nem észlelt, ily módon a tényállás a harmadfokú eljárásban is irányadó.

Ennek kapcsán szükséges utalni arra, hogy az első fokon megállapított tényállás eleve döntően megalapozott volt, azt a másodfokú bíróság - a rendszeres haszonszerzési célzatra vont következtetés korrekciója mellett - indokoltan tartotta meghatározónak.

Helyesen fejtette ki azt is a törvényszék, hogy az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett II. r. vádlott bűnösségére a 3. és 5. tényálláspontoknál, azonban tévesen vont következtetést a bűnösségre a 4. tényállásponttal kapcsolatban. A másodfokú bíróság részletesen és megalapozottan fejtette ki azokat az érveket, amelyekre figyelemmel az elsőfokú bíróság által tényként rögzített üzletszerűség megállapítására nincs törvényes lehetőség. A II. r. vádlott szabálysértési priuszából már egyébként is törölt korábbi szabálysértések nem felelnek meg azoknak a kritériumoknak, melyet a Btk. 459. § (1) bekezdés 28. pontjában szabályozott üzletszerűség megállapíthatóságához a törvény megkíván. Ezért e körben a felmentő rendelkezés meghozatalára alappal került sor a Be. 6. § (3) bekezdés b) pontja, a 331. § (1) bekezdése felhívásával 1 rb. lopás vétsége (Btk. 370. § (1) bekezdés, (2) bekezdés bc) pont) miatt emelt vád alól, és a vádlott cselekményét 1 rb. tulajdon elleni szabálysértésként (2012. évi II. törvény 177. § (1) bekezdés a) pont) kellett értékelni. Szabálysértési felelősségre vonásra azonban a cselekménytől számított két év, mint objektív elévülési határidő eltelte miatt nincs törvényes lehetőség, ezért a másodfokú bíróság a 2012. évi II. törvény (Szabs. tv.) 6. § (6) bekezdésére tekintettel a Szabs. tv. 83. § (1) bekezdés h) pontja alapján a szabálysértési eljárást indokoltan szüntette meg.

Megjegyzendő, hogy a felmentő rendelkezést sem az ügyész, sem a vádlott, sem a védője nem kifogásolta.

Helytállóan helyezkedett a másodfokú bíróság arra az álláspontra, hogy az elsőfokú ítéletben megállapított tényállás a 2 rb. garázdaság vétségének vonatkozásában megalapozott, az abból levont jogkövetkeztetés okszerű, a minősítés pedig törvényes.

Kifogástalan annak rögzítése is, hogy a II. r. vádlott esetében a csökkent számú bűnhalmazat szükségessé tette a kiszabott büntetés tartamának enyhítését.

A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság a II. r. vádlottat illetően csaknem kimerítően feltárta.

II. r. vádlottnál azonban további enyhítő körülmény a részbeni beismerő vallomása, súlyos megbetegedése, hiszen dokumentumokkal alátámasztottan ... típusú megbetegedésben szenved. Az enyhítő körülmények köréből nem hagyható ki az időmúlásra történő utalás sem. A súlyosító körülmények közül azonban mellőzendő a kettőnél több halmazatra történő hivatkozás.

Az összes szempontot egybevetve az ítélőtábla lehetőséget látott II. r. vádlott szabadságvesztés büntetésének további enyhítésére.

A másodfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek és helyesek.

A kifejtettekre tekintettel az ítélőtábla a másodfokú bíróság ítéletét a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta a Be. 398. § (1)-(3) bekezdéseiben foglalt alkalmazásával, míg egyebekben helyes indokainál fogva a fellebbezéssel érintett II. r. vádlottra helybenhagyta a Be. 397. §-a szerint.

A harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség az állam terhén marad a Be. 403. § (5) bekezdése értelmében.

Debrecen, 2017. február 16.

Dr. Balla Lajos sk.. Nagy Éva sk. Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk.  
a tanács elnöke a tanács tagja, előadó a tanács tagja

Záradék: A Fővárosi Törvényszék 27.Bf.7764/2016/13. számú ítélete II. r. vádlott vonatkozásában az ítélőtábla jelen határozatával jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2017. február 16.

. Balla Lajos sk.  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

kiadó